

שיעור יומי ליום שני ב' אלו שנים מקרא ואחד תרגום - יז - פרשת שופטים לא

שנשארו גם לאחר סנחריב, הוא מדין "כל דפריש מרובא פריש".
ולפי־זה יש לומר בנדון דיין, שהאסור לדור במצרים בזמן הזה הוא מחמת אותם מצרים שנשארו במקומותם. וזה שהם מעוט, הרי לגבי הבא לגור אצלם הם "קבוע", ו"כל קבוע כמחצה על מחצה דמי" ואינם בטלים ברב שאינם מצריים.

יש לומר בבאור הדבר, דהנה בנוגע להתר גר מצרי לבוא בקהל בזמן הזה, כתב הלבוש (אבן-העזר סימן ד סעיף-קטן ז) "ואף-על-גב דבדאי מעוטם נשארו במקומותם, והוי ליה קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי, מפל-מקום אותו שמתגור הרי הוא פורש מהם, וכל דפריש מרובא קפריש ומתרים מיד".
ונמצא שההתר למצרי לבוא בקהל אף שיש מעוט מצרים

זו ולא יסגו לה נשין ולא יטעי לבה וכספא ודנהב לא יסגו לה לחדא:

(יז) וְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה-לוֹ מֵאֲדָר:

לא ירבה-לו מאד • (סנהדרין כא) אלא כדי ליתן לאכסניא • (ספרים אחרים: לאכסניא)

כ"י • ולא ירבה-לו נשים • אלא שמונה עשרה, שמצינו שהיו לו לדרך שש נשים, ונאמר לו (ש"ב יב): "ואם מעט, ואספה לך כהנה וכהנה". וכסף וזהב

יה ויהי כמתבה על פרסא מלכותה ויכתוב לה ית פתשגן אורייתא הדא על ספרא מן קדם כהניא לואי:

(יח) וְהָיָה כְשִׁבְתוֹ עַל פֶּסַע מִמְּלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר מַלְפָּנַי הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם:

ואחת שנכנסת ויוצאת עמו. ואוינקלוס תרגם: "פתשגן". פתר "משנה", לשון שגון ודבור.

כ"י • והיה כשבתו • אם עשה כן, פדאי הוא שמתקיים מלכותו. את-משנה התורה • (סנהדרין ס) שתי ספרי תורה: אחת שהיא מנחת בבית גגנו,

יט ותהי עמה ויהי קרי בה כל יומי חייהי כדיל דיגלף למדחל קדם יי אלהה למשר ית כל פתגמי אורייתא הדא וית קמניא האלין למעבדהוין:

(יט) וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוּ כְּלַיְמֵי חַיּוֹ לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו לְשֹׁמֵר אֶת-כְּלַיְדֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם:

כ כדיל דלא ירים לבה מאחיהי וכדיל דלא יסטי מן תפקדתא מינא ושמאלא כדיל דיורה יומין על מלכותה הוא וכנוהי כגו ישראל:

(כ) לְבַלְתִּי רוּם-לְבָבוֹ מֵאֲחִיו וּלְבַלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יְמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו עַל-מִמְּלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל: ׀

העלה, עד שבא שמואל ואמר לו: "נסבלת (פאשור) לא שמרת וגו' ועתה ממלכתך לא-תקום" (שם), הָא לְמַדְתָּ, שְׁבִשְׁבִיל מִצְוָה קְלָה שֶׁל נְבִיא, נַעֲנֵשׁ. הוּא וּבְנָיו • (הרוית יא) מגיד שאם בנו הגון למלכות, הוא קודם לכל אדם.

כ"י • ולבלתי סור מן המצוה • אפלו מצוה קלה של נביא. למען יאריך ימים • מפלל הן אתה שומע לאו, וכן מצינו בשאול, שאמר לו שמואל: (שמואל א') "שבעת ימים תוחל עד בואי אליך להעלות עולות", וכתוב (שם יג): "ויוחל שבעת ימים", ולא שמר הבטחתו לשמר כל היום, ולא הספיק להעלות

דעת זקנים מבועי התוספות - עזר והדר

שיש מן אנכי עד לרעה תרי"ג אותיות כנגד תרי"ג מצוות קרוי ספר תורה: תורה כא

לספר תורה התלוי בורעו ויוצא ונכנס עמו (סנהדרין כא). ושמעתי כי אותו ספר תורה התלוי בורעו לא היה כתוב בו כ"אם עשרת הדברים, ולפי

(כ) לבלתי רום לבבו מאחיו זה נתינת טעם לכסף וזהב לא ירבה לו ולבלתי סור מן המצוה, זו נתינת טעם לכתב לו את משנה התורה הזאת,